

GELOOF EN GENEESKUNDE

DOOR

DR L. VAN LOON

Inleiding.

Verwacht niet een analyse of wijsgerige studie van mij naar aanleiding van bovenstaand onderwerp; het is mijn bedoeling enige persoonlijke indrukken te geven over de tweede „*semaine internationale de méditation et d'étude de médecine de la personne*”, welke ik van 22—29 Augustus 1948 bijwoonde in het Château de Bossey bij Céigny, het hoofdkwartier van de oecumenische wereldraad, gelegen aan het meer van Genève.

Vragen betreffende Christelijk geloof en geneeskunde kwamen daar ter sprake en ik stel mij voor enige beschouwingen hier aan toe te voegen.

Gedurende de laatste decennieën zijn talrijke boeken en artikelen verschenen over „de crisis in de geneeskunde” en ook in Nederland, hebben artsen meer dan eens in woord en geschrift over het verband tussen geloof en geneeskunde en de oplossing van deze crisis gehandeld, maar we kunnen nog niet zeggen dat, sinds mijn vriend Lindeboom in dit tijdschrift zijn „*Quo Vadis Medicina*”¹⁾ publiceerde en de Heer²⁾ over „Geneeskunde in God's plan” schreef, een kentering, ik zou haast zeggen een bekering is gevolgd.

Nog te weinig heeft ook de arts contact met zijn patienten, nog te weinig wordt een bewuste psychotherapie en zielzorg toegepast, nog te weinig wordt door ons werkelijk Christelijke geneeskunst beoefend. Ik weet het, dat dit een uiterst moeilijk, maar daarom niet minder belangrijk vraagstuk is en dat de vragen overal opduiken, wanneer we het waagstuk ondernemen om na te denken over het verband tussen christelijk geloof en geneeskunde.

Theologie en medicijnen hebben snijpunten. De problematiek van bijvoorbeeld, lichaam en ziel, leven en dood, ziekte en gezondheid, lijden en schuld, zal nooit los van Gods openbaring verstaan, gepeild en opgelost kunnen worden.

¹⁾ Dit orgaan, Jaargang 1941.

²⁾ Dit orgaan, Jaargang 1942.